

Fedelta d'amore

Dansatori:

**Juhász Csilla (coregraf)
Bularca Ana-Maria
Gergely Tibor
Kis Enikő
Lokodi Melinda
Szalontai Noémi
Török Melinda
Vass Csongor**

În program:

- 1. Thoinot Arbeau: Pavane Ferrareze (Orchesographie, 1589)**
- 2.. Thoinot Arbeau: Basse dance, Retour, Tourdion (Orchesographie, 1589)**
- 3. Cesare Negri: Fedelta d'Amore (Le Gratie d'Amore, 1602)**
- 4. Fabrizio Caroso: Dolce Amoroso con fuoco (Il Ballarino, 1581)**
- 5. Fabrizio Caroso: Ballo del Fiore (Il Ballarino, 1581)**
- 6. Cesare Negri: Alta Somaglia (Le Gratie d'Amore, 1602)**
- 7. Fabrizio Caroso: Gracca Amorosa (Il Ballarino, 1581)**
- 8. Cesare Negri: Alta Mendoza (Le Gratie d'Amore, 1602)**

Secolele XV - XVI sunt caracterizate de importante transformări pe toate planurile. Personalități precum Leonardo da Vinci și Michelangelo au fost exemple ale Omului Nou, Omul Renașterii, acel Homo Universalis, care deținea cunoștințe temeinice din toate domeniile științelor și artelor.

Alături de muzică, dansul făcea parte dintre studiile obligatorii ale unui tânăr. Maeștrii de dans precum Fabritio Caroso și Cesare Negri au scris detaliate manuale de dans, care constituie azi principala noastră sursă pentru reconstituirea dansului renascentist.

În această perioadă dansul se diversifică, pașii devin mai complicați, coregrafiile mai studiate. Unele dintre acestea erau construite după formule matematice, făcând apel la rațiune și știință. Figurile pe care aceste coregrafii le desenau reprezentau simboluri binecunoscute în epocă, care, alături de gesturi reușeau să transmită mesaje subtile...

Deși rareori dansul era inserat în spectacolele de teatru, principalul său rol rămâne cel social, ca parte nelipsită a vieții de curte. Era un simbol al rafinementului, o trăsătură definitorie a nobilimii, dar și un ritual prin care o femeie putea fi curtată, pentru că oferea ocazia înfiripării unor povești neașteptate de iubire...